

Το νέο Μνημόνιο είναι εδώ και ανοίγει τον ασκό του Αιόλου για τα εργατικά δικαιώματα: φοροληλασία, ξεπούλημα και ιδιωτικοποιήσεις, απολύσεις από δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, διάλυση ωραρίου, δουλειά με το κομμάτι, παρατεταμένη ανεργία, χτύπημα στην πρόνοια παιδεία και υγεία, κατεδάφιση της κοινωνικής ασφάλισης, περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, νέος περιορισμός των συνδικαλιστικών και δημοκρατικών ελευθεριών είναι το «μενού» που θα σερβιριστεί από τις 21 Σεπτέμβρη, με την στήριξη ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΑΝΕΛ, Ποταμιού, και την απλόχερη στήριξη προς τα αφεντικά που προσφέρουν οι δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής.

Όποιο κι αν είναι η επόμενη μνημονιακή συγκυβέρνηση, η βασική πρόκληση για το εργατικό κίνημα την επόμενη μέρα έχει προδιαγραφεί: λυσσαλέα μάχη για να μην περάσουν τα μέτρα του νέου Μνημονίου, στους ήδη καθημαγμένους από πέντε χρόνια λεηλασίας εργαζόμενους και άνεργους αυτής της χώρας.

Για να υπάρξει όμως νικηφόρο εργατικό κίνημα, είναι αναγκαίο: να αναζωογονηθεί συνολικά σε περιεχόμενο και μορφές η δουλειά των σωματείων, να φτιαχτούν νέα σε χώρους μαύρης εργασίας, να οργανωθούν και να διεκδικήσουν οι άνεργοι, να προκύψουν ανυποχώρητες μορφές αγώνα, να πάρουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι την κατάσταση στα χέρια τους, να υπάρξουν μορφές αλληλοϋποστήριξης και αλληλεγγύης μεταξύ διαφορετικών κλάδων.

Στα πέντε μνημονιακά χρόνια, που οι εργαζόμενοι βρέθηκαν πολλές φορές στην πρώτη γραμμή για την ακύρωση των μνημονιακών μέτρων, αναδύθηκαν νέες μορφές οργάνωσης

και αγώνα και «αξιολογήθηκαν» οι παλιές. Τα συντονιστικά πρωτοβάθμιων σωματείων, η αλληλεγγύη σε αγωνιζόμενους κλάδους, η ανυποχώρητη απεργία (βλ. Πανεπιστήμια, Χαλυβουργία), ο ανυποχώρητος αγώνας για επαναπροσλήψεις (βλ. σχολικοί φύλακες-καθαρίστριες, αλλά και στον ιδιωτικό τομέα), το μπλοκάρισμα επιχειρήσεων (βλ. Κυριακάτικη αργία), η αυτοδιαχείριση (βλ. eropen ή BIOME), βρέθηκαν σε αντιπαράθεση με την ξεπουλημένη ΓΣΕΕ που ανήκει στο στρατόπεδο του ΝΑΙ, αλλά και σε αντίστιξη με την ΑΔΕΔΥ που ακόμη κι όταν παίρνει αγωνιστικές αποφάσεις, αποτελεί μια γραφειοκρατική δομή που δεν εμπνέει τους εργαζόμενους που «εκπροσωπεί».

Οι συνδικαλιστικές δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχουν επιλέξει να δίνουν τη μάχη στους εργασιακούς χώρους μέσα από ταξικά ανεξάρτητα αριστερά μαχητικά σχήματα των χώρων δουλειάς, που δεν αποτελούν παράταξη ή βραχίονα οποιουδήποτε κόμματος. Μέσα από τα σχήματα αυτά δίνουν τη μάχη για έναν άλλο συνδικαλισμό. Για ένα ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα με αναβαθμισμένους πολιτικούς στόχους, που δεν θα εγκλωβίζονται στο πλαίσιο της αστικής πολιτικής και των ορίων που θέτει, σε μια ανακύκλωση των συνταγών της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Που θα στηρίζεται στις Γενικές Συνελεύσεις των σωματείων, στο ξεπέρασμα των κλαδικών διαφοροποιήσεων, στον ανυποχώρητο αγώνα με όλες τις μορφές και στην ριζοσπαστικοποίηση του λόγου των ίδιων των συνδικάτων.

Καλούμε τους αγωνιστές της ΛΑΕ και όσους-ες φεύγουν από ΣΥΡΙΖΑ, να πάψουν να συνεργάζονται και να διαχωρίσουν την θέση τους από τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ στο εργατικό κίνημα, που έχουν περάσει πια στο μνημονιακό στρατόπεδο, να γυρίσουν την πλάτη στις γραφειοκρατικές αντιλήψεις, και να συμπορευτούν ή να συνεργαστούν με αγωνιστικά σχήματα και παρεμβάσεις, όπου υπάρχουν, ή να δημιουργήσουν νέες παρεμβάσεις ή νέες συνεργασίες σχημάτων εκεί όπου συναντιέται τώρα αυτό το δυναμικό. Καλούμε τους συντρόφους που γυρνάνε την πλάτη στην αδιέξοδη στάση της ηγεσίας του ΚΚΕ και του ΠΑΜΕ, να συμβάλλουν στην ίδια κατεύθυνση.

Μόνο έτσι θα μπορέσουμε την επόμενη μέρα να συμβάλλουμε στην οικοδόμηση εκείνου του ταξικού κινήματος στους χώρους δουλειάς που θα συγκρουστεί μέχρι τέλους για να μπορέσει να σταματήσει τα μνημόνια, να συγκρουστεί με το κεφάλαιο και την ΕΕ και να ανοίξει έναν άλλο δρόμο για την εργαζόμενη πλειοψηφία.

Οι συνδικαλιστικές δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα προσπαθήσουν ήδη από την 21η Σεπτέμβρη να συμβάλλουν σε μια τέτοια πορεία.